

Carta 46

ENDINSAR-NOS EN EL COR DE
JOAQUIMA

BICENTENARI DE LA FUNDACIÓ
1826-2026

1. Context

Joaquima viu moments de dolor per la situació del seu fill Josep Joaquim. Dolor de mare perquè sap del sofriment del seu fill presoner a Hostalric, al costat de la penúria econòmica que està vivint.

L'anima a no perdre la confiança amb la certesa que Déu és Bon Pare. Li demana també que recorri a la Verge, que com a intercessora del Senyor, l'ajudarà. Ella també demana.

A més de recórrer als auxilis del cel no deixa de moure's buscant mitjans humans perquè pugui ser alliberat.

2. Lectura pausada

Vic, 24 de gener de 1828

Caríssim i estimat fill: Ahir vaig rebre carta de la Just, que em diu que ha vist aquella senyora i ha fet molts passos per tu; però has de tenir alguns dies més de paciència, i tingues confiança que tot anirà bé. Déu és bon pare i coneix els nostres cors: acudim a ell amb puresa i bona intenció que per a tot tindrem el seu consol. Recorre també a la puríssima Verge Maria, nostra Mare, que, ja que és la tesorera de les gràcies del Senyor, te'n concedeixi alguna el dia dos de febrer. Jo també li suplicaré per tots.

Ja veus com es gasta. És menester no gastar més del que convé necessari. Jo tinc un gran flagell de veure com es gasten els diners. No dic res més.

Suplico al cel que us beneeixi.

La vostra afligida mare,

*Joaquima de Mas
y de Vedruna*

*Al senyor Josep Joaquim de Mas i de Vedruna, que Déu el guardi molts anys.
Hostalric*

3. Ressonàncies

- Davant d'una situació de dolor, com és la de Joaquina per la situació del seu fill i la penúria econòmica, com reacciona, com reaccionem davant les contrarietats que la vida de cada dia ens presenta?
- Coneixem situacions de famílies que passen per situacions semblants? Compartir algun cas concret
- Cóm els ajudem?

4. Pregària

- Anomenem persones que coneixem i que passen per moments difícils: veïns, emigrants, família,
- Fem uns moments de silenci presentant-les al Senyor
- Acabem amb aquesta oració en nom de tanta gent que pateix.

"DÉU, MARE NOSTRA,

està asseguda mentre plora el meravellós teixit de la creació

Mireu, està reteixint tot això que havia teixit amb tanta alegria:

està mutilat, esquinçat, fet a trossos i la seva bellesa devastada per la violència.

Déu està asseguda i plora. Però heus aquí que es disposa a reunir els esquinçalls per a teixir-los de nou: reuneix els esquinçalls de les nostres tristeses, les llàgrimes, les frustracions, el dolor, la ignorància, les violacions, la mort...

I reuneix també els esquinçalls del treball dur, la compassió de molts cors, les iniciatives per la pau, les lluites contra la injustícia.

amb els fils d'or de l'alegria; està recreant un nou tapís molt més bell que l'anterior.

I, mentre teixeix pacientment, amb persistència, un somriure com d'arc de Sant Martí irradia del seu rostre banyat de llàgrimes.

I ens convida a asseure'ns al seu costat, a prendre part en el seu treball, a participar en la tasca joiosa de tornar a teixir al costat d'Ella el teixit de nova creació".

(M. Rienseru)